

Vlaams
Parlement

vergadering **C184**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 14 april 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over overgewicht bij jongeren – 1600 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van het investeringsplatform BOEK.ASSIST – 1608 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over BOEK.ASSIST – 1682 (2015-2016)	9
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overgang van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom naar vzw Daarna – 1615 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stopzetting van het huurcontract van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom en de opstart van de nieuwe vzw Daarna – 1702 (2015-2016)	13
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de provinciale initiatieven en middelen voor het jeugdbeleid – 1625 (2015-2016)	21
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiële gevolgen van de aanslagen voor de Brusselse cultuursector – 1696 (2015-2016)	25

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over overgewicht bij jongeren – 1600 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, deze vraag heb ik een paar weken geleden in de plenaire zitting ook aan minister Vandeuren gesteld. Ik zal er wat op voortborduren.

Vandaag telt Vlaanderen 88.000 tieners met overgewicht. En volgens de resultaten gaan we er nog serieus op achteruit in plaats van vooruit. Nochtans is een van de zes gezondheidsdoelstellingen van Vlaanderen om meer in te zetten op 'voeding en beweging'. Het is de bedoeling dat we ook meer mensen fysiek actief krijgen.

Al naar aanleiding van de bespreking enkele weken geleden van het rapport van het Rekenhof over de preventieve gezondheidsdoelstellingen in Vlaanderen, werd erop gewezen dat het preventief beleid in verband met voeding en beweging vrij zwak is. Het Rekenhof stelde dat het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie en Ziektepreventie (VIGeZ) pas in 2012 de structurele middelen kreeg om expertiseopbouw te doen in verband met beweging, en schrijft letterlijk: "De middelen zijn echter vrij beperkt, waardoor de kennisopbouw traag verloopt en het aantal methodieken ter promotie van lichaamsbeweging of het voorkomen van sedentair gedrag beperkt blijft."

In 2014 werd slechts 1.707.000 euro van het budget besteed aan de gezondheidsdoelstelling 'voeding en beweging' op een totaalbudget van 42.878.000 euro. De nieuwste cijfers tonen vandaag aan dat een op de zes Vlaamse jongeren tussen 11 en 18 jaar kampt met overgewicht, een pak meer dan vier jaar geleden. Bij meisjes blijkt het probleem zelfs dubbel zo groot geworden te zijn: met een stijging 9,6 procent naar 16,1 procent. Bij de jongens kampt ondertussen al 16,4 procent met overgewicht.

Er zijn voor die jongeren gevolgen op medisch vlak: een verhoogd risico op hoge bloeddruk, te hoog cholesterolgehalte, diabetes type 2, hart- en vaatziekten en zo meer. De gevolgen kunnen ook op psychologisch en sociaal vlak dramatisch zijn.

VUB-professor en voedingsexpert Patrick Mullie is vrij vernietigend over het gevoerde beleid in Vlaanderen. Volgens hem is er geen groot strijdplan tegen obesitas. Ik ondervroeg minister Vandeuren hierover en die stelde dat hij de oproep aan zijn collega's had gedaan om mee te werken aan de geplande Gezondheidsconferentie over levensstijl die eind dit jaar zou plaatsvinden. Daar zal zowel voeding en beweging als middelengebruik besproken worden. Hij vroeg uitdrukkelijk de medewerking op alle beleidsdomeinen en administraties om de acties mee te ondersteunen.

Daarom richt ik mij vandaag tot u, minister. U bent verantwoordelijk voor Media en voor Jeugd. Dat zijn beleidsdomeinen die volgens mij hun steentje kunnen bijdragen om het grote probleem van overgewicht, zeker bij kinderen en jongeren, terug te dringen.

Test-Aankoop pleit voor een echt mediabeleid ter zake. Advertenties en reclamespots creëren immers vaak valse behoeften bij een makkelijk beïnvloedbaar publiek zoals kinderen. Bij een recent onderzoek van Test-Aankoop vond 41 procent van de ondervraagden dat tv-reclame voor kindervoeding moet worden verboden. 57 procent wil zelfs de reclamebanners op internet zien verdwijnen. En 44 procent stelt dat reclame leidt tot conflictsituaties met de kinderen. Denken we maar aan het jengeligedrag aan de kassa van de supermarkt – ik kan er alvast over meespreken.

Test-Aankoop pleit dan ook voor een verbod op voedingsreclame op alle media-kanalen die op kinderen zijn gericht, niet alleen op tv, maar ook op internet, in games enzovoort. Voedingsproducten zouden ook niet in combinatie met spelletjes en speelgoed mogen worden verkocht. Uit onderzoek blijkt dat vooral de meest kwetsbare jongeren vaker te kampen hebben met overgewicht. Volgens VIGeZ bereiken allerlei campagnes deze doelgroep absoluut niet, waardoor de gezondheidskloof nog steeds groter wordt. Vanuit uw bevoegdheid Jeugd moet dit dus ook een belangrijk aandachtspunt vormen.

Minister, ik wil u graag de volgende vragen stellen. Hoe denkt u in te spelen op de vraag van minister Vandeurzen om mee te helpen de gezondheidsdoelstelling 'voeding en beweging' te realiseren en om het aantal kinderen en jongeren met overgewicht drastisch naar beneden te halen?

Hoe denkt u vanuit uw bevoegdheid Jeugd net de meest kwetsbare jongeren te bereiken om ervoor te zorgen dat overgewicht afneemt, dat er gezonder gegeten wordt en dat er meer aan beweging wordt gedaan?

Wat denkt u vanuit uw bevoegdheid Media over het voorstel van Test-Aankoop om een echt mediabeleid te ontwikkelen met betrekking tot overgewicht bij kinderen en streng op te treden tegen reclame voor kindervoeding op alle mediakanalen die op kinderen gericht zijn?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, mijnheer Moyaers, ik dank u voor deze ietwat ongebruikelijke, maar pertinente vraag in deze commissie. De vraag is trouwens hyperactueel: we moeten de kranten van vandaag maar even bekijken. Ik zal u een vrij lang antwoord geven waaruit moge blijken dat er al heel wat dingen gebeuren. Op het einde zal blijken uit onze gedachtewisseling of dat ook voldoende is.

Een van de doelstellingen in het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan is dat kinderen en jongeren zich goed voelen in hun vel. Ik verwijs hiervoor naar strategische doelstelling 9. Het beleid beschouwt het effect van overgewicht op het fysieke en psychologische welzijn van kinderen en jongeren als een relevant probleem. Het is belangrijk om weten – en u gaf dit al aan – dat er de laatste jaren een duidelijke stijging waar te nemen is in het aantal personen met overgewicht in heel Europa. Waar data van de HBSC-studie (Health Behaviour in School-aged Children) voor veertig Europese landen laten zien dat gemiddeld 15 procent van de 13-jarige meisjes en 24 procent van de jongens met overgewicht te kampen heeft, zijn de cijfers voor Vlaanderen iets positiever – maar daar moeten we niet te positief over zijn. Het gaat om 13 procent van de meisjes en 16 procent van de jongens.

Meer in detail zien we echter dat Vlaanderen onder het gemiddelde scoort voor dagelijkse activiteit. Slechts 13 procent van de meisjes en 19 procent van de jongens doet gemiddeld 1 uur per dag een activiteit, terwijl het gemiddelde in Europa respectievelijk 15 procent en 25 procent is. Ook voor het eten van fruit en het drinken van frisdrank scoort Vlaanderen slechter dan het Europese gemiddelde. Bij het eten van ontbijt en het dineren met familie scoort Vlaanderen dan weer beter.

De gezondheidsdoelstellingen 'beweging' en 'voeding' worden vooropgesteld door de minister van Welzijn. Beweging is een van de belangrijkste factoren in het tegengaan van obesitas. Sensibilisering rond gezonde, evenwichtige voeding is eveneens belangrijk bij het bestrijden van overgewicht. Door mee te werken aan het voortraject van de geplande Gezondheidsconferentie van eind 2016, zoekt ook de administratie Jeugd in overleg met collega's uit andere vrijetijdssectoren zoals sport, sociaal-cultureel werk, kunsten en kinderopvang, naar goede instrumenten om onder andere sedentair gedrag, voedingspatronen en beweging te beïnvloeden.

Bij wijze van voorbeeld geef ik enkele projecten mee waarop we nu reeds inzetten en werkingen die volgens ons al een positieve impact hebben.

Ten eerste promoten we het buiten spelen. Dat is in 2009 gestart met een colloquium over buiten spelen. Een van de uitgangspunten hiervoor was kinderen meer te doen bewegen, omdat we goed weten dat beweging een van de belangrijkste factoren is om obesitas tegen te gaan. Kinderen die veel buiten spelen, worden zowel fysiek als mentaal veel meer uitgedaagd en deze uitdaging heeft een positieve invloed op hun ontwikkeling. Uit de presentatie van mevrouw Costers van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie op dat colloquium concludeerden we dat buiten spelen belangrijk is voor de ontwikkeling van een kind op allerlei vlakken, motorisch, fysiek, sociaal, emotioneel, en dus uiteraard ook invloed heeft op de gezondheid van dat kind. Bewegen is een noodzaak om het lichaam in conditie te houden. Specifiek voor jongeren gaat het ook om het opbouwen van sterke botten en gezonde gewrichten, het voorkomen van obesitas en het verkrijgen van een goede mentale gezondheid. Wanneer we buiten spelen stimuleren, moeten we rekening houden met de fysieke omgeving – is er voldoende aanbod, is er voldoende veiligheid? – de sociale omgeving – hoe zit het met de ouders, vrienden, verenigingen waarvan men lid is? – en persoonsgebonden determinanten, omdat sommige personen nu eenmaal gevoeliger zijn voor overgewicht dan andere. Het organiseren van de jaarlijkse buitenspeeldag, die toevallig gisteren plaatsvond, in samenwerking met de grote media-actoren voor kinderen, Ketnet, Studio100, Nickelodeon en VTMKZOOM, speelt hierop in. De betrokken tv-zenders gingen ook gisteren weer op zwart, een extra motivatie voor alle kinderen om buiten te gaan spelen. In 240 gemeenten, op 382 locaties werden activiteiten voor kinderen en jongeren georganiseerd.

Een tweede element is minder een project, maar werkt duidelijk in de diepte, namelijk het stimuleren van jeugdverenigingen op zich. Ook dat is een onderdeel van het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan. Het jeugdbeleid blijft uiteraard prioritair inzetten op het ondersteunen van jeugdbewegingen, speelpleinwerkingen en vakantieverenigingen allerhande. In het Vlaamse jeugdwerk staat spelen, bewegen, buiten zijn en actief samen zijn centraal. Alleen al door het ondersteunen van reguliere en doelgroepspecifieke jeugdbewegingen dragen we bij tot de fysieke activiteit van meer dan 200.000 kinderen en jongeren in Vlaanderen op heel geregelde basis.

Een derde voorbeeld is het aanmoedigen van gezonde voeding in jeugdverenigingen. Dat gebeurt op dit ogenblik al. Nogmaals, is het voldoende en halen we voldoende resultaten? Een voorbeeld van dit soort initiatieven is de campagne 'Gezond op kamp' van Free-Time vzw. Het aanmoedigen van de campagne 'Dagen zonder vlees' door Mediaraven vzw past ook in gezonder eten in jeugdverenigingen.

Een vierde voorbeeld is het actief promoten van het transport naar school: te voet of met de fiets. In ons jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan staat wel degelijk de doelstelling "van 2015 tot 2019 bevordert de Vlaamse overheid de uitbouw van veilige en duurzame verbindingswegsels binnen en buiten de bebouwde kom." We kiezen samen met de minister van Mobiliteit resoluut voor stappen en trappen in het verkeer.

Een laatste voorbeeld in mijn antwoord op uw eerste vraag is het streven naar een gemakkelijkere toegang tot fysieke activiteit voor alle kinderen en jongeren. Een van de strategische doelstellingen in het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan is dat in 2019 doordacht medegebruik de norm wordt bij ruimtelijke ontwikkeling. Deze doelstelling gaat uit van een groot pleidooi voor voldoende fysieke ruimte voor kinderen en jongeren om volop jong te zijn. Zoals u weet, is fysieke ruimte van cruciaal belang voor een gezonde, harmonieuze ontwikkeling van kinderen en jongeren.

Ik kom dan bij uw tweede vraag, namelijk wat doe ik en kan ik doen vanuit mijn bevoegdheid voor kwetsbare kinderen. Via mijn beleidsnota Jeugd zorg ik ervoor

dat kwetsbare kinderen, kinderen met een beperking, kinderen met een migratieachtergrond gemakkelijker toegang krijgen tot fysieke activiteiten. Maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren zijn doorheen het hele jeugd- en kinderrechtenbeleid een groep waar bijzondere aandacht aan wordt besteed. Via de doelstelling "elk kind en jongere kan kiezen voor een zinvolle vrijetijdsbesteding" proberen we er alvast mee voor te zorgen dat er ook voor hen een zinvolle vrijetijdsbesteding op maat is. Zo zijn er gesubsidieerde jeugdwerkorganisaties die expliciet in een aanbod voorzien voor kinderen met overgewicht. Zo organiseren onder meer Kazou en Top Vakantie specifieke jongerenvakanties voor kinderen met overgewicht. We zijn ook bezig met de organisatie van het Burgerkabinet, met als thema diversiteit in het jeugdwerk. Daar willen we ook, zij het onrechtstreeks, bijkomende antwoorden geven op de problematiek die u hebt aangekaart. We ronden het Burgerkabinet in mei af en nemen de resultaten mee, samen met de aanbevelingen van de Vlaamse Jeugdraad, in de beleidsbrief voor het najaar. Via het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan worden enkele initiatieven van collega Muyters mee opgenomen, namelijk de implementatie en professionalisering van Buurtsport, de Sport en beweeghal van de Toekomst in Brugge als laagdrempelige sport-, beweeg- en ontmoetingsplaats.

Dan vraagt u mij wat ik vanuit mijn mediabevoegdheid doe of kan doen in verband met de voorstellen van Test-Aankoop. Over het samenspel tussen voeding, reclame en kinderen zijn er verschillende wettelijke bepalingen die nu al specifieke regels opleggen. Er is onder meer de Europese richtlijn 2010/13/EU Audiovisuele mediadiensten, omgezet in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, het zogenaamde Mediadecreet. Mijn bevoegdheid is beperkt tot wat is vastgelegd in het Mediadecreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Ik kom hier zo meteen op terug. Er is ook de Europese verordening 1924/2006, geamendeerd door verordening 1047/20 over de beweringen die over voeding in promotie en etiketten mogen worden opgenomen. Er is ook het federale koninklijk besluit van 17 april 1980 betreffende de reclame voor voedingsmiddelen, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 29 maart 2012. Reclame komt ook aan bod in het wetboek van economisch recht.

Op Vlaams niveau is er dus het Mediadecreet. Dat bevat een reeks bepalingen over commerciële communicatie. De artikelen 70 tot en met 77 bevatten specifieke bepalingen met betrekking tot commerciële communicatie gericht op minderjarigen, jongeren en kinderen. Met betrekking tot de reclame voor voedingsmiddelen wil ik even de volgende bepalingen overlopen. Artikel 50 verbiedt de VRT om haar kinderprogramma's te laten sponsoren en om in kinderprogramma's productplaatsing te gebruiken. Artikel 69 bepaalt dat commerciële communicatie over suikerhoudend snoepgoed op een duidelijke en contrasterende wijze een gestileerde afbeelding van een tandenborstel moet tonen gedurende de hele uitzending van de commerciële communicatie, a rato van een tiende van de hoogte van het filmbeeld.

Artikel 71 bepaalt dat commerciële communicatie gericht op kinderen en jongeren voor hen duidelijk als dusdanig herkenbaar moet zijn. Artikel 72 en volgende bepalen dat commerciële communicatie gericht op minderjarigen onder meer geen lichamelijke of zedelijke schade mag toebrengen en niet mag profiteren van hun onervarenheid of goedgelovigheid. Commerciële communicatie mag minderjarigen er niet rechtstreeks toe aanzetten hun ouders of anderen te overreden de aangeprezen goederen of diensten aan te kopen. Denk aan de zogenaamde 'zeurclausule' aan de kassa of elders. Commerciële communicatie voor kinderen en jongeren moet worden opgemaakt met de nodige sociale verantwoordelijkheidszin, zodat ze positieve sociale gedragingen, levensstijlen en houdingen niet ondermijnt. Commerciële communicatie voor kinderen moet de mogelijkheden en eigenschappen van het product dat in de commerciële communicatie wordt weergegeven, correct weergeven, zodat kinderen zeker niet worden misleid over een van die kenmerken, onder andere de effecten op de gezondheid. Commerciële

communicatie voor kinderen mag niet beweren dat het hebben of gebruiken van een bepaald product hun voordeel biedt ten opzichte van andere kinderen, noch dat het niet hebben van een bepaald product tot het tegenovergestelde effect leidt. Commerciële communicatie mag niet beweren dat kinderen die het product niet bezitten, minderwaardig of onpopulair zijn.

Artikel 77 verbiedt commerciële communicatie voor kinderen en jongeren om buitensporig verbruik aan te moedigen of te vergoelijken van voedingsmiddelen en dranken die stoffen bevatten waarvan een overmatig gebruik niet aanbevolen is, zoals vetten, transvetzuren, zout of natrium en suikers.

U zult uiteraard zeggen dat dat allemaal mooie wetsartikelen zijn. Ik wil u er toch op wijzen dat de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) bevoegd is voor de handhaving van de mediaregelgeving binnen de Vlaamse Gemeenschap en voor het beslechten van geschillen hierover. U weet dat de VRM optreedt op eigen initiatief, maar ook vatbaar is voor klachten.

Ik verwijs ook naar andere instanties en organisaties die een rol spelen in de bredere omgeving van dit juridisch kader. Binnen de Belgische reclamesector is er een specifiek orgaan voor zelfregulering, de Jury voor Ethische Praktijken inzake Reclame (JEP). Het behoort tot de taak van de jury om te onderzoeken of de reclameboodschappen die verspreid worden via de media, in overeenstemming zijn met de regels inzake reclame-ethiek, waarvoor zij zich baseert op de wetten en op de zelfdisciplinaire codes van een aantal economische sectoren. De JEP onderzoekt de klachten die ze ontvangt van het publiek, in het bijzonder van de consumenten. Ze behandelt ook vragen om advies die haar op vrijwillige basis worden voorgelegd door adverteerders, reclamebureaus en media. Ook de voorzitter van deze jury kan op eigen initiatief of op vraag van een of meerdere leden van de jury een reclameboodschap ter onderzoek voorleggen.

Specifiek voor de voedingssector heeft de overkoepelende Federatie van de Belgische Voedingsindustrie (FEVIA) de 'Reclamecode voor voedingsmiddelen' opgesteld. FEVIA werkt, samen met de Unie van de Belgische Adverteerders (UBA) en Comeos, de vertegenwoordiger van de Belgische handel en diensten, omtrent de 'Belgian Pledge': nog altijd een relatief recent collectief engagement van de Belgische voedingsindustrie en -handel, om op een verantwoorde manier reclame te voeren. Dit houdt onder meer in dat de deelnemende bedrijven op televisie, radio, in de pers en op het internet geen reclame maken voor voeding en dranken die zich richten tot kinderen jonger dan 12 jaar, behalve voor producten die voldoen aan specifieke nutritionele criteria. Onafhankelijke monitoring van de engagementen toonde aan dat de bedrijven die zich hiertoe engageerden, de verbintenissen goed opvolgden. Het aantal bedrijven dat zich hieraan onderwierp, is sinds 2012 gestegen van 32 naar 41, goed voor 67 procent van de tv-reclamebesteding uit de voedingssector. Uit mijn verleden in de brede voedingssector weet ik dat FEVIA ook, na druk van de ministers van Gezondheid, haar leden heeft aanbevolen om in een aantal voedingsproducten minder zout en suiker te gebruiken. Dat is aan de gang en heeft al resultaten opgeleverd. Of het voldoende is, daarover kunnen we zeker van gedachten wisselen.

Zoals u kunt zien, gebeurt er dus al heel wat omtrent voedingsreclame ten aanzien van kinderen en jongeren. Dat neemt niet weg dat we te allen tijde wijs moeten omgaan met reclameboodschappen. Er is een vrij grote consensus in de onderzoekswereld dat het ontwikkelingsproces van jongeren slechts in stappen het bewust en kritisch omgaan met reclame toelaat. Een eerste stap van bewustwording schijnt te schommelen rond de leeftijd van 7 jaar. Pas vanaf 12 jaar zijn de capaciteiten om dingen in te schatten op een steviger niveau ontwikkeld. Uiteraard zijn er ook uitzonderingen mogelijk, bijvoorbeeld in het geval van een beperkte verdere mentale ontwikkeling.

Daarnaast zijn er ook andere belangrijke factoren die meespelen zoals de sociaal-economische status van het gezin waarin het kind opgroeit, het opleidingsniveau van de ouders, hoe ouders zelf media consumeren, hoe ze omgaan met reclame en hoe ze dit doorgeven aan hun kinderen.

Enerzijds is het dus noodzakelijk om kinderen tot 12 jaar voldoende te beschermen tegen mogelijk schadelijke reclame. Anderzijds houdt die verantwoordelijkheid niet op wanneer ze de leeftijd van 12 jaar bereiken hebben. In deze kwestie mogen we dus de verantwoordelijkheid van de ouders echt niet uit de weg gaan. Het beleid kan, met de verschillende elementen waarover het beschikt, gezondheids-, onderwijs-, jeugd- en sportbeleid, zeker een aantal belangrijke zaken doen. Maar de ouders nemen daarin nog altijd een centrale rol in. Een deel van de opvoeding bestaat nu eenmaal in het leren omgaan van kinderen met het al dan niet ingaan op impulsen en prikkels. Onderzoek geeft overwegend aan dat een actieve rol van ouders in de begeleiding van hun kinderen bij het omgaan met reclame, die kinderen helpt de reclame en haar, soms achterliggende, doelstellingen te herkennen.

Ouders en andere opvoeders hebben hierbij baat om via opvoedingsondersteuning en mediawijsheid hulp te krijgen. Daarvoor kunnen ze terecht bij het Kenniscentrum Mediawijsheid, dat goed samenwerkt met het interdisciplinair onderzoeksproject naar 'advertising literacy' (AdLit). AdLit voert onderzoek naar reclamewijsheid bij minderjarigen, met een speciale aandacht voor de media-educatie daaromtrent en de effecten van nieuwe media- en reclamevormen. De onderzoeksresultaten wil het kenniscentrum samen met AdLit naar het grote publiek vertalen. We hebben ook als beleid ten aanzien van het Kenniscentrum Mediawijsheid gevraagd dat de fase van het 'train the trainer' zou worden verlegd naar het grote publiek. Dat gebeurt al meer en zal ook in de toekomst meer gebeuren.

Zo zijn in 2015 al een evaluatie en aanpassing van een eerder lessenspakket omtrent reclamewijsheid van het Kenniscentrum afgewerkt en naar de leerkrachten verzonden. Dit jaar organiseren ze samen een event en beide partners werken samen aan een specifiek onderdeel voor de website voor ouders over mediaopvoeding van het Kenniscentrum. De lancering daarvan is voorzien dit najaar.

Voorzitter, ik excuseer mij voor het zeer lange, nog langere antwoord dan gewoonlijk. Ik wil gewoon aangeven dat, los van de – nogmaals – pertinente vraag van het geachte parlementslid, er al heel veel gedaan wordt. De vraag rijst dan: als er al zoveel gedaan wordt, waarom gaan de cijfers niet de goede richting uit? Ik moet eerlijk zeggen dat ik daarop als minister van Media hier en nu niet direct het antwoord heb.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik dank u, minister, voor dit inderdaad zeer uitgebreide antwoord. Uw antwoord stelt mij op zich wel gerust, omdat er al heel veel gedaan wordt. Ik wist eigenlijk niet dat er al zoveel dingen gedaan worden.

De vraag die ik heb gesteld, is inderdaad een redelijk hot item, want vandaag staat in de krant weer een artikel. Ik verwijs toch vooral naar de website die deze week gelanceerd werd door Test-Aankoop in samenwerking met de Gezinsbond 'No junkfood 4 kids!' en die aanklaagt dat er toch wel te veel reclame gemaakt wordt voor ongezond voedsel. Op die website eist Test-Aankoop samen met de Gezinsbond een aantal zaken, zoals een verbod op reclame voor kinderen onder de 12 of zelfs 14 jaar, voor producten uit de top van de voedingspiramide zelfs. Ze vinden ook dat moet worden overgegaan tot een wat minder agressieve marketing voor voedingsverpakkingen voor kinderen, zonder dat er nog een mascotte aan te pas komt. Denken we maar aan de Studio 100-figuren of de Disneyfiguren, enzovoort, die ook heel vaak op de niet zo gezonde koekjes verschijnen.

Ik hoop dus dat u daarrond ook nog iets meer kunt doen. Ik zal het verder opvolgen, en ik zou u ook willen vragen daar uw licht op te werpen en te zien wat op dat vlak nog kan worden gedaan.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik denk dat het zinvol is dat mijn kabinet hierover een gesprek voert met Test-Aankoop. Ik ben zelf een ervaringsdeskundige met zelfregulering. Daarmee bedoel ik dat er bij een aantal economische sectoren – ik heb FEVIA als voorbeeld genoemd, maar er zijn er nog andere – een code van zelfregulering bestaat waartoe een sector zich verbindt. Dan is er altijd discussie over wat het beste werkt: opgelegde wetgeving of zelfregulering, en waartoe engageren de mensen zich het meest? Ik stel voor dat we dat debat nu niet voeren.

We zien wel dat de betrokken sectoren – en daarin wil ik u al een stuk tegemoetkomen – inzien dat ze de zelfregulering strikter moeten maken, elke twee jaar, omdat anders de wetgeving misschien draconisch zou worden. Met andere woorden, ik ga ervan uit dat dit toch ook binnen de betrokken voedingssectoren speelt, en tegelijkertijd wil ik wel het gesprek met Test-Aankoop aangaan om te zien in hoeverre wat zij vragen, vandaag een ingrijpende wijziging van het Mediadecreet met zich zou meebrengen. Tot hiertoe hebben wij in deze commissie altijd gezegd dat wij het Mediadecreet zouden herzien naar aanleiding van de Europese herziening van de globale audiovisuele richtlijn, die dan meer te maken heeft met het macrodebat van de distributeurs, de openbare omroepen, en dergelijke meer. In die zin ben ik tot nog toe niet gewonnen voor microaanpassingen. Wanneer uit het gesprek met Test-Aankoop zou blijken dat bepaalde juridische bepalingen uit het Mediadecreet die ik u heb geparafraseerd, toch nog altijd tekortschieten, ben ik wel bereid om daar de nodige stappen te zetten.

Ik wil er zeker dieper op ingaan, omdat ik ook een beetje blijf zitten met het ongemakkelijke gevoel dat ik denk als minister een meer dan degelijk antwoord gegeven te hebben, maar het mij toch niet lekker zit dat een hele reeks jongeren almaar minder bewegen en onrechtstreeks, soms dezelfde, soms anderen, ook een beetje dikker worden, en dat is absoluut niet goed. Dus, als ik op dat vlak mee naar oplossingen kan zoeken, wil ik dat doen. Maar laten we alvast dit engagement opnemen om na te gaan hoe de vragen en opmerkingen van Test-Aankoop zich juist verhouden tot de actuele toepassing van het Mediadecreet.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik dank u minister, omdat u het gesprek met Test-Aankoop zult aangaan en ook voor uw bereidwillige medewerking.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, en aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de werking van het investeringsplatform BOEK.ASSIST – 1608 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over BOEK.ASSIST – 1682 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Vorig jaar werd in maart een mijns inziens zinvol initiatief opgericht door Boek.be, onder meer om in te spelen op een aantal ontwikkelingen die aan belang toenemen in de boekensector, zoals de toenemende internetverkoop en de, weliswaar nog beperkte, opgang van e-boeken. Dat nieuwe initiatief kreeg de naam BOEK.ASSIST. Het is een investeringsplatform met als doel de boekensector en de financiële wereld beter met elkaar in contact te brengen. Binnen het platform worden daarom specialisten uit verschillende sectoren samengebracht, zoals onder meer een vertegenwoordiger van PMV/CultuurInvest (ParticipatieMaatschappij Vlaanderen) en van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, en ook een vertegenwoordiger uit de financiële sector, met name Fintro.

Verschillende actoren uit het boekenvak, zoals uitgevers, boekhandels, distributeurs en dergelijke meer kunnen bij BOEK.ASSIST terecht voor specifieke informatie over financieringsmogelijkheden. Zij kunnen ook een concreet investeringsdossier indienen. BOEK.ASSIST begeleidt ook bedrijven uit de boekensector bij het opstellen van een investeringsdossier, geeft hun advies hoe ze het dossier het best verder behandelen en waar ze eventueel terecht kunnen voor een subsidiëring. De financieringsbehoeften kunnen betrekking hebben op zowel nieuwe projecten als vervangingsinvesteringen, maar ook een overname van een bedrijf of een doorstart van de onderneming.

Helaas moeten we een jaar na de lancering van dat investeringsplatform vaststellen dat er nog maar een tiental dossiers zijn ingediend. Dat blijkt althans uit berichtgeving van het persagentschap Belga. U zult zo dadelijk wel willen bevestigen of die cijfers inderdaad kloppen, dan wel of ze aangepast of misschien ook wel geactualiseerd kunnen worden.

En van de ingediende dossiers heeft er slechts een op vijf geleid tot een effectieve investering. Toch gelooft de initiatiefnemer Boek.be in het nut van BOEK.ASSIST, zeker voor kleine spelers in de boekenmarkt en ook voor nieuwkomers. Ik ben het initiatief ook wel genegen, maar het is wel duidelijk dat het op dit moment nog onvoldoende gekend en vooral ook nog onvoldoende efficiënt is.

Daarom doen wij een beroep op u, minister. Het project zit inderdaad nog in de beginfase maar u zult, indien u de cijfers kunt bevestigen, evenmin laaiend enthousiast zijn over de resultaten van het investeringsplatform.

Hoe beoordeelt u zelf die cijfers? Welke rol kunnen PMV/CultuurInvest en het Agentschap Innoveren en Ondernemen spelen om het platform aan belang en vooral aan effectiviteit te doen winnen? Overweegt u eventueel bijkomende maatregelen om aan dit zinvolle initiatief meer steun te verlenen of bekendheid te geven?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Ik zal niet herhalen wat de heer Janssens al heeft gezegd. Uit het Belgabericht bleek inderdaad dat er een tiental dossiers werden ingediend, waarvan 20 procent heeft geleid tot een investering. "De andere dossiers waren duidelijk nog onvoldoende rijp voor een effectieve investering.", aldus het bericht.

Boek.be staat nog altijd achter het initiatief. Men zal het tweede jaar verder werken op ad-hocbasis om nieuwe dossiers te onderzoeken en geïnteresseerde spelers in het boekenvak te helpen in het opstellen van realistische en haalbare investeringsdossiers.

Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Cultuur 2015-2016 werd het initiatief kort vermeld. U zei toen dat het nog niet was geëvalueerd.

Hoe evalueert en beoordeelt u de resultaten van BOEK.ASSIST tijdens zijn eerste levensjaar? Bent u het eens met de zienswijze dat het nog ruimte moet krijgen om te groeien en naambekendheid te winnen?

Zijn er naast de nog te beperkte bekendheid van het platform nog andere redenen die het beperkt aantal dossiers tijdens het eerste jaar kunnen verklaren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb met het kabinet van minister Muyters afgesproken om een gecoördineerd antwoord te geven op uw vragen.

Eerst wil ik nog eens duidelijk stellen dat ik vanuit mijn bevoegdheden niet bij dit initiatief betrokken ben. Zoals u weet, brengt initiatiefnemer en oprichter Boek.be binnen het platform BOEK.ASSIST specialisten uit verschillende sectoren samen. Het gaat over mensen met kennis van zaken die de leden van Boek.be kunnen adviseren en begeleiden bij nieuwe investeringen. Concreet gaat het over een vertegenwoordiger van PMV/CultuurInvest, een vertegenwoordiger van de financiële sector, die als kredietspecialist mee op zoek gaat naar de optimale financieringsstructuur voor de investeringsprojecten, een vertegenwoordiger van het Agentschap Innoveren en Ondernemen, die de leden over alle mogelijke vormen van subsidies en financieringsmogelijkheden voor ondernemingen informeert, en een vertegenwoordiger van Boek.be, die alle partijen over het boekenvak informeert.

Het doel is om de boekensector en de financiële wereld optimaal met elkaar in contact te brengen. BOEK.ASSIST heeft twee grote doelstellingen: enerzijds de financiële kennis van de sector verhogen en daar waar mogelijk oplossingen en mogelijkheden aanreiken en anderzijds concrete individuele investeringsdossiers begeleiden, zoals een aanvraag bij de bank indienen, de beste investeringsmethode kiezen, specifieke vragen oplossen enzovoort.

De leden van het investeringsplatform komen maandelijks samen om de ingediende vragen en dossiers te bespreken, advies te verlenen en per dossier een pad uit te tekenen voor individuele begeleiding indien nodig. De diensten van BOEK.ASSIST zijn volledig gratis voor leden van Boek.be. De kosten worden gedragen door Boek.be en de deelnemende organisaties.

Ook ik kan dus enkel akte nemen van de door Boek.be meegedeelde resultaten van het eerste werkjaar. Die lijken op het eerste gezicht inderdaad aan te geven dat BOEK.ASSIST geen onverdeeld succes is. Maar het platform is ook nog maar een jaar actief en kent net als zovele initiatieven ongetwijfeld wat groeipijnen. En als Boek.be als sectororganisatie meent dat dit initiatief zeker nog groeiruimte heeft, kan ik me daar enkel bij aansluiten.

Ik beschik niet over alle gedetailleerde informatie waar u naar vraagt, maar naast de nog te beperkte bekendheid van het platform wordt door Boek.be ook het gegeven naar voren gebracht dat bijna alle ingediende dossiers afkomstig zijn van kleinere spelers en nieuwkomers. Daaruit concludeert men dat de grotere spelers gemakkelijker toegang hebben tot financiële informatie en ook een nauwere band hebben met hun eigen bankier, waardoor de nood aan informatie en ondersteuning via BOEK.ASSIST veel kleiner is.

Uit ervaring met gelijkaardige initiatieven zoals het FINMIX-financieringspanel van het Agentschap Innoveren en Ondernemen weten we dat dergelijke initiatieven meestal een trage start nemen. Ik ben er op zich van overtuigd dat het investeringsplatform tegemoet kan komen aan een reële nood binnen de sector. Verdere medewerking vanuit PMV en het Agentschap Innoveren en Ondernemen is mogelijk, zo liet minister Muyters alvast weten.

Het Agentschap Innovatie en Ondernemen en PMV verlenen wel hun medewerking aan BOEK.ASSIST, maar in essentie blijft het een privaat initiatief. De sector kan wel blijvend een beroep doen op bepaalde kanalen van de Vlaamse overheid

zoals website en nieuwsbrieven. Zo kan bijvoorbeeld een artikel opgenomen worden in de nieuwsbrief van het Agentschap Innoveren en Ondernemen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, we zijn het er allemaal over eens dat investeringen nodig zijn om het boekbedrijf aan te passen aan een aantal nieuwe ontwikkelingen. Zo zijn er de uitgevers die zich uiteraard moeten aanpassen aan het digitale tijdperk en boekhandelaars die hun winkels willen moderniseren. En dan stelt men inderdaad vast dat de financiële wereld nog onvoldoende vertrouwd is met het boekenvak, maar vaak ook omgekeerd, dat niet iedereen met liefde voor het boek evenveel kaas heeft gegeten van de financiële component van het vak. Wanneer we dan vaststellen dat zelfs indien de diensten die worden aangeboden door Boek.be via BOEK.ASSIST gratis zijn terwijl het succes van dit initiatief toch beperkt blijft, dan moet er inderdaad een tandje worden bijgestoken.

Er is nog groei ruimte, zegt u. Het nieuwe platform wordt inderdaad nog geconfronteerd met groeipijnen, maar u mag niet alleen akte nemen van de cijfers. U verwijst naar minister Muyters. Ik had daarom de vraag aan u beiden gesteld. Zo kon één van u beiden een gecoördineerd antwoord geven. Het overlapt inderdaad de bevoegdheden Economie, via PMV/CultuurInvest en het Agentschap Ondernemen, en Cultuur, want Boek.be is nu eenmaal een belangrijke partner voor de boekenwereld in Vlaanderen.

Ik meen dat BOEK.ASSIST de slaagkansen kan verhogen voor nieuwe, noodzakelijke investeringen in de boekensector. Daarom moet er zeker meer bekendheid worden gegeven aan het initiatief.

Minister, afgezien van de inspanningen die minister Muyters nog zou willen doen, mag u dus niet alleen akte nemen van de cijfers. Via uw bevoegdheid Cultuur moet u een bijkomende inspanning leveren, vooral om de bekendheid van het initiatief te verhogen. Indien men beter vertrouwd geraakt met het initiatief, zullen de vragen toenemen en ook de eventuele investeringsdossiers die erop kunnen volgen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. In de commissie Cultuur houden we de vinger aan de pols wat het boekenvak betreft. Het is een fragiele sector. De opstart van dergelijke initiatieven verloopt inderdaad eerder traag. We zullen moeten afwachten, dus 'come and see next year'.

De collega heeft gelijk dat u niet louter akte mag nemen van de zaken, maar dat u nog stappen moet ondernemen. Een van de manieren om het boekenvak en het boek te promoten, is de promotiecampagne die in de eerste plaats door Boek.be wordt gelanceerd. We kijken er reikhalzend naar uit. Ze zal misschien ook bijdragen tot een grotere bekendheid. Binnenkort zijn we ook als gastland aanwezig op de Frankfurter Buchmesse. Ook dat kan eraan bijdragen.

Ik ben in elk geval blij dat de Vlaamse overheid erin blijft geloven, samen met de privésector. Ook volgens mij is er nog groei ruimte aanwezig. We wachten dus af. We blijven ondersteunen. We zullen volgend jaar zien en waarschijnlijk zullen de heer Janssens en ik dan dezelfde vraag stellen. Dan zal het antwoord misschien ruimer zijn en zullen er misschien meerdere dossiers besproken kunnen worden.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, in het verleden – ik was toen duidelijk veel te vroeg – heb ik ook al eens vraagje gesteld over BOEK.ASSIST. Ook ik meen dat het een goed instrument kan worden. Het is een mooi voorbeeld

van alternatieve financiering. We moeten zoeken naar verschillende manieren om zowel de culturele sector als de meer economisch-financiële sector bij elkaar te brengen. We merken dat er op dat vlak nog wat groeipijnen zijn, maar het is niet omdat die er zijn en er misschien aan beide kanten ook nog wat koudwatervrees is, dat we niet mogen geloven in de opportuniteiten.

Het is wel belangrijk om uit elk van deze initiatieven te leren, ook in het licht van de alternatieve financiering. Zo kunnen we zien waar die koudwatervrees precies zit om bij nieuwe initiatieven, vanuit de eigenheid van de culturele sector in al zijn diverse aspecten, niet alleen vanuit het boek, te vertrekken en om er daarna de financiële en economische actoren bij te betrekken. Laat ons het komende jaar bekijken waar de koudwatervrees precies zit en proberen om die te overwinnen. Ik hoop dat u, samen met andere actoren, dan nieuwe initiatieven zult nemen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat ik zeker wil doen, is onderzoeken hoe ik vanuit mijn invalshoek, de bekendheid van het initiatief – voor zover dat nog nodig is – kan vergroten.

Wat ik natuurlijk niet kan doen, maar dat heeft niemand gevraagd, is mensen investeringen laten doen tegen hun zin. Ik kan er wel op wijzen dat het instrument bestaat, maar ik herhaal dat ik niet in de plaats wil treden van BOEK.ASSIST, want dat heeft een rechtstreekse lijn met de leden en met de brede sector. BOEK.ASSIST kan hier wellicht veel beter voor instaan dan ik als minister van Cultuur. Ik wil wel samen met hen bekijken hoe we de bekendheid kunnen vergroten. Of en hoeveel dossiers er worden ingediend, is een andere zaak.

Ik ben in elk geval tevreden over één element van de tussentijdse conclusie, namelijk dat de initiatiefnemers vaak de kleinere initiatiefnemers zijn. Dit sluit aan bij het bredere debat over aanvullende financiering. We moeten ervoor zorgen dat de aanvullende financiering niet alleen voor de grote of de middelgrote spelers in het boekenvak of het cultuurvak een evidentie is. Ik ken de individuele dossiers niet, en dat is ook mijn taak niet, maar het lijkt er toch op dat een aantal kleinere spelers wel degelijk bijkomende stappen zetten.

Ik deel de mening dat we binnen het debat van de aanvullende financiering de brug moeten kunnen slaan tussen initiatieven en mogelijkheden. Als de brief nog pril is, wil ik er wel betere bekendheid aan geven en bekijken hoe ik dit mee kan ondersteunen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de overgang van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom naar vzw Daarna – 1615 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de stopzetting van het huurcontract van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom en de opstart van de nieuwe vzw Daarna – 1702 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, dit is de zoveelste vraag over het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis, maar ik vermoed dat het de laatste keer zal zijn met 'Daarkom' in de titel. Na een lange periode van onzekerheid werd

een belangrijke knoop doorgehakt voor de vzw Daarkom. Het Vlaams-Marokkaans cultuurcentrum zal het gebouw aan de Wolvengracht verlaten en de bestaande organisatie wordt opgeheven.

Onder meer door een slecht onderhandeld huurcontract heeft Daarkom zich nooit echt volledig kunnen ontplooiën tot het verbindend huis dat het ambieerde te zijn, een huis waar Brussel en heel Vlaanderen nood aan hebben. Daarkom houdt op te bestaan, maar wordt vervangen door een nieuw vzw met de naam 'Daarna'. Deze vzw krijgt een nieuwe locatie en een andere invulling dan Daarkom.

Momenteel is men op zoek naar een nieuwe locatie in hartje Brussel. Wat de werking betreft, zou vzw Daarna als draaischijf moeten functioneren voor culturele kruisbestuiving tussen de Vlaamse en de Marokkaanse gemeenschappen. Concreet zou dit inhouden dat vzw Daarna partnerschappen en coproducties aangaat met andere organisaties. Hierdoor zou men niet langer over een eigen culturele infrastructuur moeten beschikken, wat de mogelijkheden voor de inhoudelijke werking zou moeten vergroten.

De overgang van Daarkom naar Daarna zou tegen deze zomer rond moeten zijn. De eerste stappen in die richting zouden later dit jaar gezet worden met een projectoproep voor projecten die inzetten op die culturele kruisbestuiving.

Minister, ik heb hierover zeven vragen. Ik heb er dus nog eentje aan mijn lijstje toegevoegd, maar ik denk dat u het antwoord erop sowieso voorbereid hebt.

Exact wanneer wordt vzw Daarkom opgeheven en het gebouw aan de Wolvengracht verlaten?

Kunt u concretiseren hoe vzw Daarna zal werken en wat de grootste verschillen met vzw Daarkom zullen zijn?

Hoe zal de samenstelling van de nieuwe vzw eruitzien? Worden er belangrijke wijzigingen verwacht ten opzichte van de huidige samenstelling?

Werd de mogelijkheid besproken om de werking van het Vlaams-Marokkaans cultuurcentrum uit te breiden naar een Vlaams-Maghrebijns cultuurcentrum? Zo ja, wat was het standpunt van de Marokkaanse partner? Zo neen, waarom niet?

Welke mogelijke locaties komen in aanmerking voor vzw Daarna?

Kunt u verduidelijken wat de projectoproep later dit jaar zal inhouden?

En wat is uiteindelijk het totale kostenplaatje voor het opdoeken van vzw Daarkom?

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, we moeten inderdaad vooruitkijken en zien wat de toekomst ons brengt met het nieuwe initiatief Daarna. Maar we moeten natuurlijk ook achteruitkijken om te zien welke fouten er zijn gemaakt. Dat zijn er nogal wat, en bepaalde van uw voorgangers dragen daarvoor de verantwoordelijkheid.

Vorige maand maakte u uw plannen bekend om een einde te maken aan de huurovereenkomst van het pand waar de vzw Daarkom is gehuisvest. In overleg met uw Marokkaanse collega gaf u te kennen dat u een doorstart wilt maken met een culturele Vlaams-Marokkaanse samenwerking. Deze doorstart zou gepaard gaan met een naamsverandering – we kennen intussen het voorstel Daarna – maar ook met een andere insteek. Het wordt dus een nieuw project met activiteiten die zich niet in één gebouw concentreren: het bekende, maar ook bijzonder dure La Gaîté, aan het Muntplein. Het is de bedoeling over heel Brussel en de rest van Vlaanderen te werken. De afwikkeling van het oude huurcontract en het op poten zetten van

het nieuwe project stellen de Vlaamse overheid voor verschillende uitdagingen. Een financieel billijke stopzetting van het huurcontract wordt uiteraard niet eenvoudig. Bovendien is het voorlopig onduidelijk of en in welke mate Marokko zal delen in de kosten van de stopzetting. Daarnaast rijzen er vragen over de invulling, zowel inhoudelijk als structureel, van de nieuwe samenwerking.

Mijn vragen aan u, minister, sluiten aan bij de vragen van collega Poschet.

Zijn er al onderhandelingen opgestart met de verhuurder over het 'wurgcontract', zoals het in de pers wordt genoemd, waarvan bepaalde verbintenissen voor de ene partij wat zwaarder wegen dan voor de andere? Is er een evenwicht in de contractuele bepalingen? Hoe verlopen de onderhandelingen met de eigenaar van het pand? Zijn er knopen doorgehakt, beslissingen genomen?

Weten we al hoeveel de Vlaamse Gemeenschap dient te betalen om van de huur-overeenkomst af te geraken? Zijn er juridische mogelijkheden waardoor u eventueel minder moet betalen dan wat de verhuurder eist? Zal Marokko een financiële bijdrage leveren in de afwikkeling van het wurgcontract? Hebt u, gelet op de problemen in het verleden, van uw Marokkaanse collega garanties gekregen dat hun bijdragen in de toekomst ook tijdig zullen worden gestort?

Welke inhoudelijke en structurele veranderingen wilt u aanbrengen in de werking van de nieuwe vzw Daarna? Zal er opnieuw een gebouw worden gehuurd? Welke andere mogelijkheden worden er intussen onderzocht?

Wanneer zal de bestaande vzw Daarkom worden ontbonden, zodat we met een schone lei kunnen beginnen? Wanneer zal de nieuwe vzw worden opgericht?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Hartelijk dank voor de vragen. Een eerste vraag ging over het opstarten van de onderhandelingen met de verhuurder. Ik heb onze raadsman opdracht gegeven om de eigenaar van het pand te contacteren en te bekijken op welke voorwaarden we de overeenkomst kunnen stopzetten. In deze fase van de onderhandelingen is het niet aangewezen om hierover te communiceren. Dat zou onze positie kunnen verzwakken, en dat wens ik niet, en u ook niet.

In het belang van de onderhandelingen is het evenmin opportuun u het bedrag te geven waarop we afstemmen om van de huurovereenkomst af te geraken. Uiteraard wil ik, indien de commissie dat wenst – en ze zal dat wensen – na het afronden van de onderhandelingen hierop uitvoerig terugkomen. Ik wil absoluut niet de cijfers afschermen. Ik wens alleen een goede uitgangspositie voor de onderhandelingen. Dat zult u mij niet kwalijk nemen.

Dan was er een vraag over de mogelijke financiële bijdrage van Marokko in de afwikkeling van de huurovereenkomst. Formeel gezien is Marokko geen partij bij de huurovereenkomst. Ze werd afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de eigenaar van het pand. Ook de afhandeling van de huurovereenkomst zal eenzijdig verlopen tussen Vlaanderen en de eigenaar. Uiteraard informeer ik wel mijn Marokkaanse collega over het verloop van de onderhandelingen. Voor de werking in de toekomst is het wel de bedoeling de nodige afspraken vast te leggen in een tripartite beheersovereenkomst tussen beide overheden en de nieuwe organisatie.

Ik kom dan bij de vragen over de eventuele inhoudelijke en structurele veranderingen in de werking van de nieuwe vzw. Aan de filosofie van de samenwerking, namelijk het bevorderen van dialoog, uitwisseling en culturele kruisbestuiving in een brede maatschappelijke context, zal weinig veranderen. Het belang daarvan is nog steeds actueel, wellicht meer dan ooit tevoren. Samen met de Marokkaanse collega's moesten we echter vaststellen dat het gebouw was verworpen tot

een last voor de werking van de organisatie. De kosten en zorgen die ermee gepaard gingen, lieten te weinig ruimte voor een dynamische en vernieuwende invulling van de samenwerking. Door de nieuwe organisatie los te koppelen van een eigen theater of culturele infrastructuur zal ze wendbaarder zijn en substantieel meer tijd en middelen kunnen besteden aan de invulling van een eigen, 'nomadisch' programma. Ik kom daarop straks nog terug. Daarvoor zal er nauw worden samengewerkt met uiteenlopende organisaties in Brussel, maar ook in de rest van Vlaanderen. Dat is dan wel een nieuw element. Op die manier kunnen we meteen ook de geografische actieradius van de organisatie verruimen. Dat wensen beide overheden ook. Uiteraard zal er voor het huisvesten van de vzw ook een ruimte worden gehuurd, als een soort van uitvalsbasis, maar dus niet meer met de rol of uitstraling van het huidige Gaîtégebouw.

Dan waren er de vragen over de ontbinding van de bestaande vzw en de oprichting van de nieuwe. Zoals aangegeven in het persbericht, dat werd verspreid naar aanleiding van de ontmoeting met mijn Marokkaanse collega Anis Birou, is het de bedoeling om de overgang naar de nieuwe structuur en de invulling van de samenwerking deze zomer rond te hebben. U weet allemaal wanneer de zomer begint, op zijn hoogte is en in principe eindigt. Ik pin me niet vast op een exacte datum, al heb ik die wel in mijn hoofd. Het spreekt voor zich dat we niet heel veel tijd meer hebben. De exacte datum waarop we het gebouw verlaten, is natuurlijk afhankelijk van de onderhandelingen over de beëindiging van het huurcontract. De opheffing van de vzw Daarkom wordt de komende weken, in nauw overleg met de Marokkaanse overheid en uiteraard met de organisatie zelf, voorbereid. We hebben geanalyseerd welke stappen we moeten zetten en welke bijkomende acties nodig zijn om de opheffing zo snel mogelijk te laten verlopen. Ook daar is een exacte datum nog niet bekend aangezien bepaalde procedures, zoals de vereffening van de vzw, een zekere tijd vragen.

Hoe zal de samenstelling van de nieuwe vzw eruitzien? Het is de bedoeling een relatief kleine, maar performante organisatie op te zetten. Ook de aansturing zal op die leest geschoeid zijn. Over de samenstelling van de vzw volgt er nog verder overleg met de Marokkaanse overheid, maar we zitten op dezelfde golflengte, namelijk minder mensen in de raad van bestuur. Het is de bedoeling een nieuwe en duurzame dynamiek te geven aan het project rond de Vlaams-Marokkaanse samenwerking.

Dan was er een vraag over de mogelijke uitbreiding van het Vlaams-Marokkaans cultuurcentrum naar een Vlaams-Maghrebijns cultuurcentrum. Deze piste is in het verleden al oppervlakkig verkend, maar werd niet verder uitgediept omdat beide overheden in eerste instantie de Vlaams-Marokkaanse samenwerking opnieuw op de sporen wilden zetten en prioriteit wensten te geven aan een vernieuwde, goed functionerende organisatie op een nieuwe locatie. Ik sluit niet uit dat deze mogelijkheid in de toekomst nader onderzocht wordt, maar daar zijn nu geen concrete plannen toe. Sowieso kan een dergelijke uitbreiding enkel in nauw overleg met de Marokkaanse overheid. Zij zou evengoed kunnen vragen om in de plaats van de Vlaamse samenwerking een Noord-Europese samenwerking op te zetten. Ik begrijp dat de vraag naar uitbreiding wordt gesteld, maar ik wil nu de samenwerking die we in het verleden niet goed konden laten werken, in de toekomst wel goed laten werken. Daarna kijken we wel verder welke bijkomende stappen eventueel mogelijk zijn.

Welke mogelijke locaties komen in aanmerking voor de vzw Daarna? Tussen haakjes, Daarkom betekent 'jullie huis' en Daarna 'ons huis'. Onze Marokkaanse vrienden stonden erop het woord 'huis' centraal te laten staan in de naamgeving. Zelf vond ik het goed op zoek te gaan naar een nieuwe naam en dat is dan Daarna geworden. In samenspraak met de Marokkaanse overheid willen we de nieuwe organisatie een onderkomen geven in het centrum van Brussel, op een zichtbare en makkelijk bereikbare locatie. Aangezien we de werking van de organisatie niet

langer koppelen aan een eigen culturele infrastructuur, kan een kleinere en goedkopere locatie volstaan.

In de pers werd al melding gemaakt van lokalen aan de Steenstraat, het vroegere muziekcentrum naast de concertzaal van de Ancienne Belgique (AB). Het klopt dat die locatie in overweging wordt genomen, maar een definitieve beslissing is er nog niet. Het moge duidelijk zijn dat we wel op die piste zitten. Om diverse redenen voldoet die locatie aan de criteria die ik daarnet noemde: dicht bij het centrum van Brussel en naast een van onze grote kunstinstellingen, die trouwens geïnteresseerd was om daar een samenwerking mogelijk te maken. Wanneer we met beperkte kosten die lokalen kunnen opfrissen, lijkt dit toch wel de locatie waarnaar we op zoek waren.

Het is de bedoeling om met de projectoproep de aftrap te geven van de nieuwe samenwerking. Projecten die inzetten op culturele uitwisseling en kruisbestuiving tussen de Vlaamse en Marokkaanse gemeenschappen of personen in Vlaanderen, zullen een ondersteuning kunnen vragen. Deze ondersteuning zal in de vorm van een forfaitaire 'match funding' toegekend worden. U kent dat als cultuurspecialisten allemaal: net zoals we eerder ook al deden voor de projectoproep in het kader van het feestjaar BesteBuren en het samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. We leggen momenteel, samen met de Marokkaanse collega's, de laatste hand aan een ontwerp van projectoproep.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoord. Deze commissie zal – dat is toch de bedoeling van mijn fractie – u de tijd gunnen om die onderhandelingen zo positief mogelijk af te ronden. Het komt er nu ook niet op aan of de overgang gebeurt in augustus of in de 'indian summer' van september, zolang het maar niet in de Zuid-Afrikaanse zomer is, want dan is het al december. Ik ben wel blij dat u blijkbaar nog marge tot onderhandelen ziet. Anders had u waarschijnlijk besloten om de maximale afkoopsom te betalen. Dan weten we allemaal over welke bedragen het gaat.

In totaal geven beide partners veel geld aan dit project. Het is dus een project met veel potentieel, als we de overheid inderdaad zo klein mogelijk houden. Dat was nu het grote probleem. Daar is dus een grote stap vooruit te zetten. Daarnaast kunnen we efficiëntiewinsten boeken door samen te werken met andere partners. In die zin zou een nieuwe locatie, gekoppeld aan een Vlaamse instelling als de AB, daar al een goede stap toe zijn.

Ik heb twee bijkomende vragen. Is de locatie aan de Steenstraat eigendom van de Vlaamse overheid? Zal het koninkrijk Marokko opnieuw in de nieuwe raad van bestuur van de vzw Daarna vertegenwoordigers aanduiden? Ik vermoed van wel, maar voor de zekerheid vraag ik het nog eens.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat we nog geen informatie kunnen krijgen over de lopende onderhandelingen. We zullen dat zeker in de toekomst verder opvolgen. Er moet toch wel duidelijkheid gegeven worden over wat dit allemaal gekost heeft. Ik ga niet zeggen dat we daarover een parlementaire onderzoekscommissie moeten oprichten, maar het is wel onze taak om dit door middel van parlementaire vragen verder op te volgen.

Minister, het is ook goed dat het nieuwe project en de locatie kleinschaliger zullen zijn. Ik ken de ruimte niet in detail, maar ik denk dat hij geschikter zal zijn. Iedereen kan, op basis van een tripartite, zijn bijdrage leveren en verantwoordelijkheid opnemen.

Het is ook positief dat de geografische actieradius zal worden uitgebreid. Met de nomadische werking kunnen we in deze samenwerking tussen Vlaanderen en de Marokkaanse overheid of gemeenschap uiteraard op verschillende locaties in Brussel werken, maar ook op andere plaatsen in dit land waar er een Marokkaanse gemeenschap is.

Ten slotte hebt u gezegd dat er met een projectoproep een aftrap wordt gegeven en dat u ondertussen samenwerkt met de Marokkaanse overheid. Ik zou erop willen aandringen dat er een strikte opvolging gebeurt van de verschillende projectoproepen, zodat we niet in gelijkaardige toestanden terechtkomen. We moeten onze lessen trekken.

Ik hoop dat er in de toekomst een goede en efficiënte werking zal zijn en dat we niet verkeerd starten, zoals in 2006 met het project Daarkom. Ik heb altijd gezegd dat wij uiteraard ook voorstander zijn van een vorm van interculturele samenwerking. Dat moet niet gebonden zijn aan één bepaalde locatie. Maar er moet hierbij een strikte opvolging gebeuren. We zullen de financiële afhandeling van dit wurgcontract verder opvolgen.

Bart Caron (Groen): Ik sluit mij even aan als parlements lid, namens mijn fractie.

Minister, ik sta positief tegenover de uitgetekende piste, die ik interessant vind en die wellicht meer perspectief biedt voor de Vlaams-Marokkaanse samenwerking dan het verder meeslepen van het dossier in zijn huidige situatie.

Ik heb een vraag over de afhandeling. Hebt u binnen de regering het politiek engagement gekregen dat de kostprijs, die het gevolg is van dat zware contract voor dat gebouw, via het Vlaams Fonds voor de Lastendelging wordt opgenomen? Dat zou financiële ruimte voor een nieuwe werking creëren. Ik zou dat toejuichen. Zolang het bedrag niet is onderhandeld met de eigenaar en zolang er geen akkoord is, neem ik aan dat u niet op een bedrag moet ingaan. Dat is niet mijn vraag. Mijn vraag is of er een politiek engagement is.

Er komen een nieuwe vzw en een nieuw bestuur. Is er ook een nieuwe personeelsploeg van start gegaan? Zou het niet zinvol zijn dat er in dat kader overleg komt met culturele structuren uit de Marokkaanse gemeenschap? Er zijn in die sfeer verschillende culturele federaties actief. Er is bijvoorbeeld de kunstenorganisatie van Mohamed Ikoubaân. Er zijn nog meer spelers die op de verschillende niveaus van sociaal-cultureel werk, erfgoedzorg en kunsten actief zijn. Zij zijn beter geplaatst dan politieke partijen om inhoudelijke input te geven aan de toekomstige werking. Dat is een positieve inbreng om de betrokkenheid met die gemeenschap, de netwerking in de verschillende gemeenschappen, verder te ontwikkelen. Dat was een van de pijnpunten van het huidige dossier.

Minister Sven Gatz: Ik ga nog even in op enkele vragen en opmerkingen.

Het is goed dat we nog een bepaald tijds kader hebben om de nodige stappen te zetten. Het lijkt misschien niet zo, maar in dit dossier werken we al enige tijd onder een bepaalde tijdsdruk. Maar nu het nieuwe concept met onze Marokkaanse partner goed is voorbereid en vervolgens doorgepraat in Rabat, kunnen we tijd winnen in de afhandeling van het bestaande dossier. Mocht ik u echter de map tonen met alle juridische valkuilen die er nog zijn, dan zult u begrijpen dat er nog wel wat zaken moeten worden opgelost. Dat zijn dossiers waar advocatenbureaus van dromen. We hebben het goed voorbereid, en ik denk dat we nu alles in kaart hebben gebracht. We zullen de tijd nemen die nodig is, maar we zullen zo snel mogelijk gaan.

Er was nog een vraag met betrekking tot de eigendom van de Vlaamse overheid. Ja, het gebouw waarop we nu ons oog hebben laten vallen in de Steenstraat, is

wel degelijk onrechtstreeks onze eigendom. Het wordt eigenlijk beheerd door de Ancienne Belgique, dus het is niet van derden, dat is wel duidelijk.

Op de samenstelling van de nieuwe raad van bestuur kan ik nu niet in detail ingaan. Er zullen inderdaad – zoals dat gaat in dergelijke interstatelijke samenwerking, wat het toch is – bestuurders vanuit beide hoeken worden aangesteld. Alleen denk ik dat we – zoals ik in mijn eerste antwoord al heb gezegd – naar een iets beperkter platform gaan, maar de bestuurders zullen inderdaad toch uit de twee richtingen komen.

Ik wens nogmaals te benadrukken dat er een andere verdeling moet komen van de jaarlijkse werkingskosten die beide overheden in de vzw steken en die ze daarna in de nieuwe vzw zullen stoppen. De oude vzw moest ongeveer 60 procent of meer van zijn werkingskosten aan infrastructuur besteden en hield dus minder dan 40 procent over om dingen te doen. Het is mijn streefdoel – ik heb u dat als antwoord op een actuele vraag enkele maanden geleden al gezegd – om voor de nieuwe vzw daarna naar een verhouding 20/80 te gaan, waarbij 80 procent van de werkingsmiddelen toch naar projecten op het terrein zou kunnen gaan. In dat verband, mijnheer Vanlouwe, zullen we dat zeker allemaal zeer goed opvolgen zodra de projectoproep gelanceerd is en er projecten ondersteund worden.

Het voordeel van een projectoproep is dat – wat natuurlijk vervelend is voor de indieners – er altijd meer vragen zijn dan middelen die worden toegekend, en dat de nieuwe structuur projecten kan kiezen die ze de beste acht. We hebben dus al een soort automatische filter van de sterkere projecten die tot een bepaalde uitstraling, resultaat en culturele samenwerking moeten leiden. Niettemin is het uiteraard de bedoeling om in het begin goed na te gaan of alle projecten die we ondersteunen, wel degelijk op het terrein brengen wat ze moeten brengen qua bredere uitstraling, qua Vlaams-Marokkaanse samenwerking in het algemeen.

Mijnheer Caron, ik zal niet gedetailleerd antwoorden op uw vraag met betrekking tot de techniciteit van de verdeling van middelen, omdat het behoort tot en invloed kan hebben op mijn onderhandelingsmarge. De regering heeft mij van in het begin duidelijk de opdracht gegeven om dat dossier, als ik het zo mag noemen, tot een goed einde te brengen. Maar ik verheug mij er eveneens op dat de politieke steun binnen de regering om dit te doen ook navenant is. Ik weet niet of dit een voldoende antwoord is op uw vraag.

Uw vraag over de personeelsploeg, tot slot, is een vraag over modaliteiten van het verleden en de toekomst. Op dit ogenblik is de personeelsploeg van de bestaande vzw niet bijzonder groot meer. De laatste twee maanden ongeveer was er geen directeur meer. Dit is nu het onderwerp van gesprek met de bestaande vzw, om te zien wat we met dat personeel zullen doen. We moeten puur praktisch met hen bekijken of er een sociaal passief is of niet. Ik sta open voor verschillende sporen. U hebt ook samenwerkingsverbanden aangehaald met bestaande organisaties binnen de Marokkaans-Vlaamse realiteit. Die zullen we zeker ook bekijken. Als u mijn 20/80-verhouding van daarnet bekijkt, hebt u zeker wel begrepen dat de ploeg zeker niet groter wordt dan ze vandaag is. Daarvoor is geen ruimte en er is ook geen noodzaak voor in het huidige concept van de projectoproep.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt, minister, voor uw bijkomende antwoorden. Als we inderdaad kunnen evolueren van meer dan 60 procent overheid naar 20 procent overheid zou dat een enorme hoeveelheid middelen vrijmaken om de werking van Daarna uit te breiden, niet alleen inhoudelijk maar ook – en ik denk dat dit een goede zaak zou zijn – naar de rest van Vlaanderen, zodat ook in steden al dan niet met grote gemeenschappen met Marokkaanse roots een culturele wisselwerking

zou kunnen worden opgezet. Ik denk dus dat we daar allemaal achter kunnen staan. Ik wens u veel succes bij de onderhandelingen met de eigenaar.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt, minister. Ook ik wens u veel succes in die moeilijke onderhandelingen. In uw dossier zitten heel wat briefwisseling of adviezen van advocaten. Het is meestal niet positief wanneer men met een dergelijk dossier wordt opgezadeld. De voorzitter heeft het inderdaad gezegd: het biedt meer perspectief.

We zijn uiteraard tien jaar later. We zitten al tien jaar met een bijzonder moeilijk dossier opgezadeld. Het is jammer dat dit allemaal zo gestart is. Ik hoor dus dat er een verhouding was van 60 procent middelen die gingen naar infrastructuur, namelijk 236.000 euro op jaarbasis voor het gebouw, dat op zich een prachtig gebouw is, en 40 procent voor de werking. Nu worden afspraken gemaakt met betrekking tot de verdeling 20/80, namelijk 20 procent voor middelen en 80 procent voor werking.

Het is ook goed dat nu gewerkt wordt met projectoproepen, dan kunnen inderdaad keuzes worden gemaakt. Ik blijf er wel bij dat dit goed moet worden opgevolgd. De voorzitter heeft ook verwezen naar het Fonds voor de delging van lasten uit het verleden. Misschien kunnen we dat fonds noemen naar de daarvoor verantwoordelijke minister.

Bart Caron (Groen): Ik wil nog even wijzen op het feit dat in het debat altijd wordt vergeten dat de financiële middelen van de Vlaamse Gemeenschap in de vorige legislatuur gehalveerd zijn, waardoor het uitbouwen van een werking onmogelijk is gemaakt. Dat doet niets af aan het feit dat de kosten voor het gebouw zeer hoog zijn, maar het zorgt er wel voor dat op die manier onmogelijk nog een werking kon worden uitgebouwd.

Wie goed de artikels leest, heeft ook gelezen dat Hugo De Greef, die een nota gemaakt heeft over de toekomst, daarin toch nog gepleit heeft voor wat men een receptieve werking noemt, om toch nog iets over te houden. Voor de intellectuele eerlijkheid van het debat wil ik dit toch vermelden. Initieel was er in de beslissing van de Vlaamse Regering naast dat gebouw wel ruimte voor werking.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, gelet op uw laatste opmerking neem ik er het artikel uit De Standaard bij, dat onder meer verwijst naar het advies van de Inspectie van Financiën en tegelijkertijd ook naar de brief van de toenmalige minister van Begroting, Dirk van Mechelen, dus briefwisseling die dateert van 2006. Ik citeer: "De toenmalige minister van Begroting schrijft in een brief aan de toenmalige minister van Cultuur: u hebt (door de ondertekening van het huurcontract) een onwettige rechtshandeling gesteld. Door dit contract te sluiten hebt u zich verbonden tot de betaling van 3,2 miljoen euro in de komende jaren. U hebt een contract gesloten voor een project waarvan de financiële modaliteiten nog niet zeker zijn." Ik denk dat het nuttig is dit op te nemen in het verslag.

Bart Caron (Groen): Als we zo bezig zijn, wil ik er nog aan toevoegen dat het ook nuttig is te zeggen dat in het verslag van deze regeringsbeslissing van 2006 het huurcontract ook goedgekeurd is en ook de bijhorende werkingsmiddelen zijn vastgelegd. Voor alle duidelijkheid, ik wil daarover geen uitputtende discussie voeren, maar als je dan toch graag volledige informatie wilt, mag dat ook wel worden vermeld. Dat doet uiteraard niets af aan het standpunt van de Inspectie van Financiën of van de minister van Begroting.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik wil er nog een tweede element aan toevoegen voor het verslag, namelijk een citaat uit de brief van de minister van Begroting. "Voor eerst werd door u op 21 juni 2006 een huurcontract ondertekend met de nv Im-moveld met als voorwerp een gedeelte in het gebouwencomplex 'La Gaité', gelegen Nieuwstraat 4-6-12 en Wolvengracht 18-20-22 te 1000 Brussel. Mijn begrotingsakkoord werd hiervoor niet gevraagd. Ook de Vlaamse Regering heeft hiervoor geen toestemming gegeven. Dat is dan ook manifest in strijd met artikel 10 van het delegatiebesluit van 27 juli 2004."

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de provinciale initiatieven en middelen voor het jeugdbeleid – 1625 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik wil u een informatieve vraag stellen over de stand van zaken van de provinciale middelen voor jeugd.

In het kader van de interne staatshervorming zullen ten laatste op 1 januari 2017 de provinciale middelen voor jeugd op provinciaal niveau verdampen. Tegen dan moeten zij overgeheveld zijn naar het lokale of Vlaamse niveau.

We hebben daar tijdens een vergadering van de commissie Jeugd op 12 maart 2015 een debat over gevoerd. U hebt toen een heel uitgebreid antwoord gegeven en een duidelijk tijds kader geschetst. Ik citeer uit uw antwoord van toen: "De inventaris zal tegen het einde van deze maand (maart 2015) rond zijn. In april en mei zijn er twee rondes per provincie waarin we de inventaris beoordelen. In de loop van de maand juni moet er een gemeenschappelijk afwegingskader over de provinciegrenzen heen zijn. In de zomer kan dan worden bepaald welke bevoegdheid of welk initiatief naar welke overheid gaat, de lokale of de Vlaamse." U hebt het verder ook over een derde fase: "In een derde fase worden, na overleg met mijn collega-ministers de ontvangende overheden aangeduid, rekening houdende met het subsidiariteitsbeginsel. De intentie van de regering is nog altijd om deze fase af te ronden voor het zomerreces."

Minister, ik wil u enkele vervolgvragen stellen op dit antwoord van maart 2015.

Kunt u mij een overzicht geven van de inventarisatie voor jeugd, alsook van de beslissingen welke bevoegdheden/initiatieven naar welke overheden – Vlaams of lokaal – gaan? Kunt u daar ook bij vermelden hoeveel middelen eraan gekoppeld zijn? Dit alles mag uiteraard ook schriftelijk gebeuren.

Wat is het totale bedrag dat in 2013, 2014 en 2015 vanuit de provincie werd begroot voor jeugdinitiatieven? Komt dit overeen met het bedrag na overheveling naar het Vlaamse of lokale niveau? Kunt u daar wat duiding bij geven?

U hebt altijd gezegd dat de provinciale middelen integraal zouden overgaan. Kunt u dit concreet maken aan de hand van de exacte cijfers? Met andere woorden, hoeveel middelen worden er overgedragen en komt dit overeen met het integrale bedrag dat voorheen naar provinciale jeugdinitiatieven ging?

De overheveling heeft niet alleen betrekking op de bijhorende budgettaire middelen maar betreft ook het patrimonium, de personeelsleden, de rechten en verplichtingen.

Welke regeling is hiervoor uitgewerkt? Kunt u garanties geven dat er geen initiatieven en bijhorende expertise zullen verdwijnen?

In hoeverre is de Vlaamse Jeugdraad betrokken en op de hoogte van heel de overhevelingsoperatie?

Volgens verschillende bronnen komt er een nieuw regiodecreet waarin vroegere provinciale initiatieven voor jeugd zullen worden ondergebracht. Klopt dit? Is er al duidelijkheid over dit decreet? Wat is de timing? Zullen enkel bovenlokale initiatieven binnen dit nieuwe decreet vallen of ook lokale? Op welke manier wordt de jeugdsector betrokken bij dit nieuwe decreet?

Hoe zit het met de timing? Hoe langer een beslissing over de toekomst van de provinciale jeugdiniciatieven uitblijft, hoe meer onzekerheid er binnen de sector ontstaat. Welk tijdspad hebt u voor ogen?

In de sector heerst er grote ongerustheid over het voortbestaan van de provinciale uitleendienst. Is er ondertussen een structurele oplossing voor deze voor veel jeugdverenigingen zo belangrijke uitleendienst? Hoe ziet die eruit?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Annouri, ik zal u een overzicht geven van de opdrachten die de provincies vandaag uitvoeren in het kader van het jeugdbeleid. De opdracht van het exploiteren en ondersteunen van bovenlokale jeugddomeinen wordt toegewezen aan Vlaanderen. Voor het beleidsveld Jeugd gaat het over één instelling, namelijk het vormingscentrum Hanenbos in de provincie Vlaams-Brabant. Dit domein zal met de nodige financiële middelen en personeelsleden worden overgeheveld naar Vlaanderen. Momenteel bekijkt mijn administratie wat de ideale beheersvorm is voor de verdere exploitatie.

De provinciebesturen voeren ook een inclusief beleid voor kinderen en jongeren. In het kader hiervan ondersteunen de provinciebesturen bovenlokale organisaties die werken rond de vrije tijd van maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren of kinderen en jongeren met een handicap. Deze taakstelling wordt met de nodige financiële middelen en personeelsleden overgeheveld naar Vlaanderen. Daarvoor wordt een specifieke regelgeving uitgewerkt in het kader van een bovenlokaal jeugddecreet.

De provinciebesturen hebben ook de decretale opdracht om een impulsbeleid te voeren ter ondersteuning van jong artistiek talent. Dit werd door de vijf provinciale jeugddiensten op verschillende wijzen ter harte genomen. Vooral rond muziek en popmuziek in het bijzonder hebben de provinciale jeugddiensten de laatste decennia heel wat boeiende initiatieven opgezet. Zo heeft elke provincie tweejaarlijks een rockconcours en zet elke provincie in op het realiseren van podiumkansen voor jongeren. Deze provinciale taakstelling zal met de nodige financiële middelen en personeelsleden overgeheveld worden naar Vlaanderen. Ik onderzoek of dit niet het best kan worden geïntegreerd in het nieuwe decreet Regionaal Cultuurbeleid.

De vijf provinciale jeugddiensten ondersteunen en geven impulsen aan het lokaal jeugdbeleid in de vorm van het opzetten van regionaal overleg, netwerk- en vormingsmomenten en geven inhoudelijke thematische ondersteuning over evenementen, fuiven enzovoort, en bemiddelen op maat.

De meeste provincies hebben impulssubsidies voor lokale besturen en/of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Ook deze provinciale taakstelling zal met de nodige financiële middelen en personeelsleden overgeheveld worden naar Vlaanderen.

Ik heb akte genomen van de inventarissen die de provincies hebben bezorgd. Mijn administratie bekijkt nu in de jaarrekeningen 2014 wat het over te hevelen bedrag zal zijn en waar er nog mogelijke verschillen zitten tussen de inventarissen en de jaarrekeningen. In de inventarissen werden immers de overheadkosten en de investeringen niet meegenomen.

Na een derde principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet van minister Homans zal ik opnieuw bilaterale gesprekken hebben met de provincies om dit bedrag zo exact mogelijk te benaderen. Ik kan u de bedragen daarom nu nog niet bezorgen. Ik wil eerst met de betrokken actoren verder onderhandelen alvorens bedragen de wereld in te sturen.

Het voorontwerp van decreet, zoals een tweede maal principiële goedgekeurd op 13 november 2015, stelt in artikel 5: "De personeelsleden van de provincie van wie de huidige taken of functie de rechtstreekse of onrechtstreekse uitoefening inhouden van de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden aan de overheden, vermeld in artikel 4 van dit decreet overgedragen. De personeelsleden vermeld in het eerste lid, worden bij besluit van de Vlaamse Regering overgedragen. Voor elke overdracht aan een gemeente of gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap is voorafgaand overleg met het betrokken bestuur noodzakelijk."

U hebt wellicht ook artikel 6 van hetzelfde voorontwerp al gelezen. Ik citeer: "De roerende en onroerende goederen van de provincie, zowel van het openbaar als van het privaat domein, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de aangelegenheden, vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, worden aan de overheden zonder schadeloosstelling overgedragen."

Wat uw vraag over de betrokkenheid van de Vlaamse Jeugdraad betreft, kan ik positief antwoorden. Mijn kabinet en ikzelf hebben op regelmatige basis overleg met de Vlaamse Jeugdraad en De Ambrassade. Er werd van hen een insteek gevraagd en er is ook overleg gepleegd over de mogelijke invulling van een bovenlokaal jeugddecree.

Het klopt inderdaad dat er in overleg met een aantal stakeholders en de provinciale jeugddiensten een eerste ontwerp van nota gemaakt werd waarin de krijtlijnen voor een nieuw decreet Bovenlokaal Jeugdwerk worden uitgetekend. In dit decreet zal een deel van het gevoerde subsidiebeleid van de provincies een plaats krijgen. Het subsidiebeleid dat door de provincies werd ontwikkeld in het kader van het gevoerde impulsbeleid ter ondersteuning van jong artistiek talent, zal een plaats krijgen binnen het decreet Regionaal Cultuurbeleid.

De focus van het decreet Bovenlokaal Jeugdwerk ligt voornamelijk op de verenigingen die werken met kinderen en jongeren met een beperking en maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren. Belangrijk uitgangspunt hierbij is dat er geen initiatieven verloren gaan en dat er op termijn ook een meerwaarde gecreëerd wordt, bijvoorbeeld door het streven naar een betere regionale spreiding van het jeugdwerkaanbod voor kinderen en jongeren met een beperking. Hierbij moet uiteraard ook rekening gehouden worden met de noodzaak een regelgeving te creëren die ook in de toekomst budgettair beheersbaar blijft. Dat is een relatief evident uitgangspunt.

Het decreet zal zich niet alleen beperken tot de subsidiëring van initiatieven die vandaag door de provincies gefinancierd worden. Het is ook de bedoeling een decretaal kader uit te werken voor een meer structurele ondersteuning van de bovenlokale jeugthuizen die vandaag projectmatig ondersteund worden. Mogelijk krijgen ook de sterk geprofessionaliseerde werkingen met maatschappelijk kwetsbare

kinderen en jongeren een plek in deze regelgeving. Ik geef u een aantal richtingen en krijtlijnen. Dit is nog geen beslist beleid.

Tot op heden werd hierover al meerdere malen overleg gepleegd met provinciale jeugddiensten, maar ook met Uit De Marge, Demos en Formaat. Het oprichten van een reflectiegroep door de afdeling Jeugd met een grotere betrokkenheid van verschillende stakeholders en de Vlaamse Jeugdraad staat ook nog gepland dit voorjaar. Verder zullen gesprekken gevoerd worden met verschillende verenigingen die vandaag door de provincies ondersteund worden om zo nog een beter zicht te krijgen op hun werking en een optimaal ondersteuningsbeleid te kunnen uitwerken.

Ongeacht hoe het dossier van de afslanking van de provincies zich verder ontwikkelt binnen de Vlaamse Regering, zal van dit decreet werk gemaakt worden, al zal de focus in eerste instantie liggen op het jeugdhuyswerk en de Werking Met Kansarme Jongeren (WMKJ).

Wat de uitleendienstent betreft, waarvan ik voorstel om ze te behouden bij de provincies, is er momenteel binnen de Vlaamse Regering nog geen beslissing genomen. Ik heb er uiteraard alle begrip voor dat er grote ongerustheid heerst bij de jeugdsector, of toch bij een deel ervan, over dit hele dossier en wellicht niet alleen over het voortbestaan van de uitleendienstent. De overheveling van taken en bevoegdheden van de provincies naar de Vlaamse Gemeenschap en de financiering ervan wordt door de Vlaamse Regering met de nodige zorg voorbereid.

Ik dank u voor uw luisterbereidheid en misschien ook voor uw begrip.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u alvast voor uw antwoord. Het is inderdaad een uitgebreid antwoord.

Ik ben blij dat u in het antwoord meteen verwijst naar de kwetsbare jongeren en dat de organisaties die werken met maatschappelijk kwetsbare jongeren, meteen als prioriteit worden genomen. Dat is een heel goede zaak.

Ik begrijp uw reactie op vraag twee en drie. Ik snap het, er kan nog geen duidelijkheid over komen, maar het zijn wel de twee meest cruciale vragen. Ik breng er begrip voor op en ik zal geduld oefenen, maar ik hoop dat we zo snel mogelijk duidelijkheid kunnen krijgen. We zullen dit zeker blijven opvolgen en er vragen over blijven stellen om te weten te komen of er al meer duidelijkheid over is voor ons, parlementsleden, maar ook voor de sector.

U hebt geantwoord op de vraag wat de personeelsleden en het patrimonium betreft.

Het is goed dat er overleg is. U zei dat u heel actief aan het overleggen bent met de Vlaamse Jeugdraad en de betrokken actoren. Dat toont aan dat u ze serieus neemt en ze erbij betreft.

Ik ben blij dat u bevestigt dat er werk wordt gemaakt van een nieuw regeldecreet, dat er een nota voorligt en dat u werk wilt maken van de bovenlokale jeugthuizen. Ik ben benieuwd naar de verdere evolutie en de resultaten.

Ik kan u eigenlijk gewoon bedanken voor uw antwoord. Voor de antwoorden op de belangrijkste vragen zal ik inderdaad nog even geduld oefenen. We zullen ze op het juiste moment nog eens stellen. Ik kijk uit naar de verdere ontwikkelingen. We volgen dit zeker mee op.

Bart Caron (Groen): Ik heb hier een technische vraag over, minister. U vermeldt uitdrukkelijk de bovenlokale jeugthuizen en WMKJ's. Die zitten in de overdracht

van de Vlaamse overheid aan de lokale besturen. Mijn vraag komt misschien te vroeg, maar ik zou graag weten hoe dit zich dan verhoudt tegenover elkaar.

Minister Sven Gatz: Het is een pertinente vraag, mijnheer Caron, maar ze komt inderdaad nog wat te vroeg. We zullen die kwestie inderdaad moeten oplossen.

Mijnheer Annouri, ondanks het feit dat ik u geen exacte bedragen meegeef, zijn we al heel ver gevorderd in het bijna exact bepalen van de bedragen. Ik wil de provinciale gesprekspartners honoreren in de open dialoog. Ik wil eerst met hen de laatste loodjes bespreken. Ik zal de bedragen hier dus niet al als een absoluut gegeven vernoemen. Er is al heel veel huiswerk gedaan. Dat was ook nodig.

We zijn beiden ongeduldig in dezen. Dat verbindt ons.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Mijnheer Caron, over de toekomst van de organisaties die werken met maatschappelijk kwetsbare jongeren, heb ik net een vraag om uitleg voorbereid. Ik zal ze vandaag indienen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiële gevolgen van de aanslagen voor de Brusselse cultuursector – 1696 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ons verbindt de liefde voor de Brusselse cultuursector, vandaar mijn vraag. Via de pers vernamen we dat de cultuursector in Brussel te lijden heeft onder de nasleep van de aanslagen. Uiteraard geldt dit niet alleen voor de cultuursector. Ook de toeristische sector en de horeca voelen de gevolgen, maar vandaag wil ik het alleen hebben over de cultuursector.

De ticketverkoop daalt, artiesten zeggen af en de kosten voor de beveiliging wegen zwaar op het budget van de huizen.

De sector kan de totale impact nog niet overzien, maar het ziet er niet goed uit. De directeur van de Ancienne Belgique (AB), de heer De Clippeleir getuigt: "Ik weet niet hoe lang we dit blijven voelen. Maar in november heeft de lockdown ons 130.000 euro gekost, op een jaarbudget van 10,5 miljoen euro. Als vzw hebben wij geen reserves. Maar bekknibbelen op veiligheid is op dit moment geen optie. Een deel van het publiek verwacht duidelijk dat we maatregelen treffen." De AB hoopt dan ook dat er financiële steun komt van de overheid. Maar ook de musea en andere cultuurhuizen maken zich zorgen.

Minister, ik heb u in november een schriftelijke vraag gesteld over dezelfde thematiek. U stelde toen dat u niet over cijfers beschikte over de financiële extra kost voor de cultuurhuizen. U verwees toen naar een noodfonds waarvoor u een beroep wou doen op de solidariteit van de sector. In de krant stelt u ook dat de culturele sector solidair moet zijn met Brussel. Maar er zijn natuurlijk grenzen aan solidariteit. En bij deze overmacht denk ik dat ook u uw verantwoordelijkheid moet nemen, en ik vraag me af of u de kosten van de beveiliging kunt compenseren.

Minister, hebt u zicht op de financiële meerkost die de aanslagen met zich meebrengen voor de Brusselse cultuursector? Hebt u inzicht in het aantal afzeggingen van artiesten en bezoekers? Welke financiële verantwoordelijkheid kunt en wilt u

hierin nemen? Ik dank u alvast voor uw antwoord, maar het zou nog fijner zijn indien de voorzitter u niet zou beletten om naar mijn vraag te luisteren ...

De voorzitter: U hebt gelijk, mevrouw Idrissi. Ik pleit schuldig: ik was met de minister aan het babbelen. Ik excuseer me daarvoor.

Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Idrissi, ik heb ook gelezen wat er in De Morgen stond over de moeilijkheden waarmee de cultuursector op dit ogenblik kampt. Zoals ik reeds stelde in mijn antwoord op de vraag naar aanleiding van de terreurdreiging in november, is het nog te vroeg om al een exact beeld te krijgen van deze meerkost voor de Brusselse cultuursector. Ik leg u straks uit waarom. Bovendien is het voor mij enkel mogelijk om een beeld te krijgen op de organisaties die op basis van het Kunstendecreet in Brussel ondersteund worden. De bredere cultuursector is weer een ander verhaal. Maar goed, de aanleiding zijn de organisaties waarmee we beleidsmatig verbonden zijn.

Op basis van het toezicht op de werkingsverslagen die door de gesubsidieerde organisaties eind maart werden ingediend bij mijn administratie, zal misschien blijken wat het effect is van de terreurdreiging in november op het resultaat van 2015. Ik heb de administratie dus wel degelijk gevraagd om dit meer concreet in beeld te brengen, niet omdat ik bepaalde signalen overdreven zou vinden, want daar gaat het mij niet om. In het najaar werden, na de aanslagen in Parijs, bedragen genoemd door bepaalde organisaties die achteraf niet bleken te kloppen. Het gaat hier niet over een vorm van wantrouwen, ik wil enkel de juiste kostprijs kennen. We zullen dit nu correcter in beeld brengen. Het in beeld brengen van de geleden schade of de gederfde inkomsten van het verleden, zullen ons ook een correcter beeld kunnen geven van wat er nu gebeurt. Dit zal nog enige tijd in beslag nemen. Ik heb het niet over maanden, maar ik zal de gegevens ook niet overmorgen hebben.

Wat betreft het aantal afzeggingen van artiesten en bezoekers, wil ik ook op basis van de jaarverslagen van de organisaties in Brussel die we rechtstreeks subsidiëren, de juiste cijfers kennen. De aanleiding voor uw vraag was een artikel in De Morgen waarin eerder de negatieve teneur de boventoon voerde. U zult ook vorige week het artikel gelezen hebben in Brusselnieuws. Daarin werd gezegd dat het probleem genuanceerder is dan men zou denken.

Blijkbaar weegt het in de muzieksector zwaarder door en in de theatersector dan weer minder. Voor zover we weten waar de bezoekers vandaan komen, blijken de Brusselse bezoekers nog altijd de weg naar de cultuurtempels te vinden. Voor wie verder van Brussel woont, ligt dat moeilijker, en dat geldt zeker voor internationale bezoekers, maar dat speelt hier minder. Ook daar wil ik per subsector een beeld van krijgen.

Voor ik uitspraken doe over de financiële verantwoordelijkheid die ik hierin kan nemen, wil ik eerst een zicht hebben op wat er mogelijk is. Uiteraard beschikken de organisaties en instellingen over een – zij het beperkt – aantal juridische instrumenten. In sommige gevallen kan overmacht worden ingeroepen, waardoor bepaalde vergoedingen niet moeten worden uitgekeerd. De sector kan ook gebruikmaken van maatregelen zoals tijdelijke technische werkloosheid, maar we hopen natuurlijk dat dat niet nodig zal zijn. Dan nog zal de factuur er uiteraard op een bepaald moment liggen, en ik wil eerst weten hoe hoog die is.

Ik wil ook wat meer uitleg geven bij een ietwat verkeerde berichtgeving in de krant over het solidariteitsgegeven in de sector. Ik heb zelf toen geen contact gehad met de betrokken journalist. Dat heeft mijn woordvoerder, uiteraard na overleg, gedaan. Het leek alsof ik suggereerde dat de sector een benefietactie moest opzetten. Dat

heb ik helemaal niet willen zeggen. We hebben de volgende zinsnede meegegeven: "Misschien kan er overlegd worden over een of andere vorm van solidariteit." Dat is iets anders dan een benefietactie. Los van de gedeelde inkomsten wil ik met de sector ook kijken welke buffer hij heeft. Die is er namelijk wel degelijk, maar ik weet ook dat een buffer niet zomaar wordt aangesproken en dat hij ook niet bedoeld is om in één keer op te gebruiken. Het is een zorgvuldig opgebouwde spaarpot, een eigen vermogen. Over andere mogelijkheden waarover de sector, individueel per organisatie, maar ook globaal beschikt, doe ik nu verder geen uitspraken, omdat het dan lijkt alsof ik al bepaalde zaken in mijn hoofd heb. Maar dat bedoelde ik dus met een vorm van solidariteit. Van wat we nu meemaken, worden de zwaarste pijnen gevoeld in bepaalde organisaties in Brussel, maar er zijn nog sectoren of streken in Vlaanderen die te maken hebben met problemen van gedeelde inkomsten.

Ik heb uw vraag goed gehoord. Ik wil ze objectiveren, en dan zal blijken wat we kunnen en moeten doen en welke rol de solidariteit van de sector daarin zal spelen. Meer zal ik op het ogenblik niet zeggen. Ik zal u zo andermaal op uw honger laten, maar dat heeft alles te maken met een goede voorbereiding.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Ik dank u voor uw antwoorden, minister. U wilt terecht de juiste draagwijdte kennen. Vandaar ook mijn vraag. Ik ben al blij dat u alle gedeelde inkomsten en kosten in kaart wil brengen. Ik ben het daarmee ook eens. We houden ons hart vast voor het geval er nog iets gebeurt. We zitten in een soort spiraal die elke keer een beetje naar beneden gaat. Het klopt wel dat de cultuurhuizen wellicht eigen middelen hebben en dat de cultuurhuizen met man en macht werken. Ik weet dat verschillende cultuurhuizen er echt op stonden om enkele dagen na de aanslagen al te openen. Dat zijn moeilijke beslissingen. Het is niet evident, want wat als er iets gebeurt? Je wilt daarvoor niet mee verantwoordelijk zijn. Ik weet dat er heel moeilijke beslissingen zijn genomen, ook door de kunstenaars. Sommige hebben onmiddellijk afgezegd, onder andere grote theatergezelschappen uit Nederland; andere, kleinere gezelschappen wilden toch komen, als een soort statement. Het is goed dat u dat mee in kaart probeert te brengen en probeert te objectiveren.

Als een soort uitsmijter hebt u gezegd dat u ook naar de solidariteit binnen de sector wilt kijken. Ik denk dat de solidariteit van de bevoegde minister daarin ook wel een rol mag of kan spelen.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): We spreken inderdaad van uitzonderlijke omstandigheden. We hebben Parijs gehad in november en nu Brussel, en we zien dat de cultuursector, maar ook de horeca en de toeristische sector daarvan zware gevolgen dragen. Het is belangrijk nu niet te panikeren, maar de zaak goed te monitoren, zodat we objectieve gegevens hebben om te bepalen hoe zwaar de impact is en wat de gevolgen zijn. Ook in de toeristische sector hebben we vastgesteld dat de gevolgen tijdens de eerste weken zeer zwaar waren, maar dat januari en februari al een herstel lieten zien. Misschien is dat ook zo in de cultuursector. Natuurlijk hebben we nu in maart een tweede dreun gekregen. Monitoren is heel belangrijk, niet alleen voor de cultuursector in Brussel, uiteraard, maar ook elders. Misschien stellen we dan wel vast dat er niet alleen in Brussel een impact is, maar ook in heel Vlaanderen. Aan de hand van die objectieve gegevens moeten we dan inderdaad kijken of er maatregelen nodig zijn. De federale overheden hebben al aangekondigd dat ze maatregelen zullen bekijken om de pil wat te vergulden, maar dan in de brede zin van het woord, met bijvoorbeeld maatregelen voor economische werkloosheid. Al blijft het natuurlijk een zware dobber. We moeten zorgen dat we kunnen ingrijpen als het nodig is. We moeten echter wel

weten wat we doen. Iedereen is solidair, en ik weet dat de cultuursector altijd de eerste is om solidair te zijn. We moeten het verder in de gaten houden, en ik ben blij, minister, dat u dat aan de hand van de gegevens inderdaad wilt doen.

Ik heb alleen niet goed begrepen of er inderdaad al stappen zijn gezet in de richting van een noodfonds.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): De impact van de aanslagen en de dreiging met aanslagen op de culturele sector is reëel en de bekommernis hier in het parlement is zeer breed. In een gesprek dat ik vorige maand met hem had, maakte Dirk De Clippelaar gewag van 130.000 euro kosten. In verhouding tot het totale budget lijkt dat misschien niet zo veel, maar al die instellingen stellen hun begroting op zonder buffers, omdat ze zo veel mogelijk artiesten aan bod willen laten komen en nieuw talent een kans willen geven. Van die 130.000 euro, zei hij, gaat 14.000 euro naar veiligheidsagenten, en daar kunnen ze niet op beknibben. Daarnaast gaat het bijvoorbeeld ook om schadeloosstelling van artiesten en minder inkomsten door het afgelasten van concerten. We moeten daar met een zekere mildheid naar kijken, niet te hard zijn en bekijken hoe we de sector verder kunnen ondersteunen, want hij draagt mee bij tot de uitstraling van onze hoofdstad.

Bart Caron (Groen): Ik wil dit zelf ook nog even aanvullen. Zoals mevrouw Coudyser en ook de minister daarnet al zeiden: hoe internationaler het publiek voor bepaalde cultuuruitingen was, hoe meer afzeggingen er werden genoteerd. Dat geldt bij uitstek voor de culturele instellingen in Brussel omdat die het meest internationaal gericht zijn, maar bijvoorbeeld ook voor In Flanders Fields in Ieper. Dat draait in grote mate op een Engels publiek, ook van scholengroepen. Daar zijn monsterlijk veel afzeggingen genoteerd, en in de slipstream daarvan delen ook jeugdverblijfscentra in de Westhoek in de klappen. We praten dan al snel over honderdduizenden afgezegde overnachtingen. Dat gaat over Britse scholieren. En ze hadden al een pak afzeggingen na de aanslagen in Parijs. Nu komen er nog bij door de aanslagen in Brussel. Het waait dus wat breder uit.

Maar ik ben optimistisch. Er is, zoals ook mevrouw Coudyser zegt, een relatief snel herstel geweest. Maar de scholen die hebben afgezegd, pikken dat meestal niet op. Verschillende jeugdcentra moeten vandaag effectief technische werkloosheid inroepen voor hun personeel omdat ze veel te weinig overnachtingen hebben. Er is dus reden genoeg om ons, in eerste instantie, tegen het terrorisme te verzetten, en ook om het fenomeen breed genoeg in kaart te brengen, want het is bijzonder onaangenaam voor welke artiest of welk cultuurhuis ook die ermee is geconfronteerd.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Coudyser, tenzij ik mijzelf niet goed heb gehoord, heb ik in mijn antwoord de term 'noodfonds' niet in de mond genomen. Dat is een piste die mevrouw Idrissi naar voren heeft gebracht. Ik beperk mij tot wat ik daarnet heb gezegd: ik wil eerst beter de gederfde inkomsten in kaart brengen. Daarnaast heb ik het gehad over de solidariteit in de sector, maar ik ga daar niet verder op in. Het is duidelijk dat dit debat zal worden voortgezet.

Zonder de zaken scheef te trekken, wil ik wel nog even aangeven dat de percentages qua leefbaarheid en inkomensverlies waarmee de verschillende subsectoren van onze samenleving op economisch vlak worden geconfronteerd, toch wel anders liggen. U bent allemaal wel vertrouwd met de toeristische sector, en weet dus dat een hotel rendabel kan zijn vanaf 60 procent bezettingsgraad. Er zijn gelukkig jaren geweest dat het Brusselse hotelwezen tot 80 of 90 procent ging. Dat is goed voor hen en voor de mensen die van onze stad komen genieten en hier ook een beetje uitgaven doen allerhande. Ik geef de cijfers mee als indicatie van dingen die we horen: er zou daar een terugval zijn tot 20 procent. Dat is natuurlijk niet zeer lang vol te houden.

De cijfers binnen de cultuursector zijn gelukkig niet zo nefast. Ze zijn nefast, want de indicatieve cijfers waarover ik beschik, wijzen erop dat een verlies van 15 procent wel vaker voorkomt. Dat is in vergelijking met de hotelsector zeer weinig, maar het maakt voor een cultuurhuis het verschil tussen break-even draaien en de mogelijkheid om te investeren. Dit is de grootteorde waarin we ons nu bevinden.

Zodra ik de detailcijfers heb, zal ik ze met deze commissie delen. Mocht ik dat niet doen, dan zal er daarover terecht een vraag worden gesteld. Laat ons dus nog even tijd om de diepte van de problematiek cijfermatig te objectiveren.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, kunt u zeggen wanneer u klaar zult zijn met die oefening?

Minister Sven Gatz: Ik heb er vandaag contact over gehad met mijn administratie. Zij vraagt nog even tijd. U weet dat er een bijzondere arbeidslast is met betrekking tot het Kunstendecreet, dat zich momenteel voltrekt. Ik kan er geen exacte datum op plaatsen. Geef mij nog enkele weken en stel mij de vraag wanneer het u past. Ik ben dan een weerloos gegeven in deze commissie, om de antwoorden waarover ik dan zal beschikken mee te geven. Ik wil het niet nu in uw plaats doen. De contacten zijn relatief recent. Zij hebben de opdracht gekregen en goed ingeschat, maar ik denk dat ze toch wel enkele weken zullen nodig hebben.

Yamila Idrissi (sp·a): U maakt de vergelijking met de hotelsector in Brussel. Ik kan dat niet vergelijken. De hotelsector speelt in op 'Brussel congresstad' en andere zaken. Voor de cultuursector is het belangrijk dat het water hun al aan de lippen staat. Alle room is er al afgeroomd, alle vet is er al af. Elke bijkomende, niet-gebudgetteerde meerkost zullen zij onmiddellijk voelen. Daarom wil ik dat in het juiste perspectief plaatsen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.